

O tzv. pleomorfní degeneraci dermatofytů

Über die sogenannte pleomorphe Degeneration der Dermatophyten

Milan Hejtmánek

Autor upozorňuje při rozboru názorů na pleomorfismus dermatofytů na rozpor mezi morfoloickou a fyziologickou interpretací tohoto procesu. Ztrátový charakter pleomorfismu projevující se morfoloicky vymizením reprodukčních orgánů a celkovým zjednodušením houbové kolonie je současně provázen vystupňováním metabolické aktivity a získáním nových vlastností syntetických.

Pleomorfismus je zvláštní formou proměnlivosti vláknitých patogenních hub a jeho biologický význam záleží zřejmě v tom, že umožňuje houbě růst i v takovém prostředí, jež se stalo pro normální mycelium metabolicky špatně přístupné nebo vůbec nepřístupné. Nasvědčuje tomu hlavně schopnost pleomorfních kultur asimilovat anorganické zdroje dusíku.

Bei der Analyse der Ansichten auf den Pleomorphismus bei Dermatophyten lenkt der Verfasser die Aufmerksamkeit auf den Widerspruch in der morphologischen und physiologischen Interpretation dieses Prozesses. Der Verlustcharakter des Pleomorphismus, der sich durch Verschwinden der Reproduktionsorgane und durch die allgemeine Vereinfachung der Pilzkolonie morphologisch äussert, wird gleichzeitig von einer auffällig erhöhten Metabolismus-Aktivität und einem Gewinn mancher neuen synthetischen Eigenschaften begleitet.

Der Prozess des Pleomorphismus ist eine spezielle Art der Variabilität bei den fadenförmigen Pilzen und die biologische Bedeutung dieser Variabilitätsfähigkeit beruht darauf, dass dem Pilze das Wachstum in solchen Umweltbedingungen, die für das normale Myzelium metabolisch schlecht geeignet oder überhaupt ungeeignet sind, ermöglicht wurde. Dies ergibt sich besonders aus der Assimilation anorganischer Stickstoffquellen durch die pleomorph veränderte Kulturen.